

Milosav Mirković

DOK BRANIŠ JEDNO NEBO

Dok braniš jedno nebo
Drugo beži u nedogled,
Dok braniš jednu pticu
Druga odleće iza bregova,
Ali postoji jedna noć
Kada se drugo nebo vraća
Sa punom korpom jabuka,
Ali postoji jedan dan
Kada druga ptica doleće
Na hrastov sto za kojim
Drvoseča ruča i piće
Vino preobražensko...

U DUBOKOJ NOĆI SRNA STREPI

U dubokoj noći srna strepi,
Kao da izlazi iz svoje kože.
Čuju se samo treći petli,
i vatre što se lozom lože.
Sve je nadohvat i sve daleko,
Gasi se dvogled u oku srne,
i mesec barusav teče rekom,
i tarabuk za šumom trne.
I soko visoko krilima prne
Još blizina se daljini čudi
A onda pada na dečje grudi...

UMORNA SKELA NA MORAVI

Umorna skela na Moravi
Dan joj se vasceli odužio,
čekujući da se sa meseca javi
sumrak je zemlju zaplužio,
a kao umorna žetelica
skela, moravska dereglijia,
teških udova, zborana lica
samo je još meni najmilija,
starica herojska obale obe,
bez sargije, ponjave, šamije,
sa ogrlicom seljačke Niobe
do sutra samo da mi je?